

dene ved Fiskerikontrollen. Jeg har ingen stor Tro til, at Fiskerikontrollen, saaledes som den er indrettet i dette Øjeblik, er af nogen synderlig Betydning for Ophjælpning af vort Fiskeri. Og de Fartøjer, vi have til Kontrollen, anvendes jo ogsaa til andre Ting. Bl. a. er det mig meddelt, at de en Dag bleve anvendte til at overføre Tropper under Krigen i Nordjylland mellem Glyngøre og Nykøbing Mors. Det faar nu være med den Sag, men jeg tror ikke, at Kontrollen har nogen stor Betydning for Udviklingen af vort Fiskeri. Saa længe som vi imidlertid have den, som den er, bør det Personale, som er ansat ved den, have en saadan Løn, at det kan leve nogenlunde anstændigt deraf, og jeg mener, at det kan Personalet, eller i hvert Fald vistnok en betydelig Del af det, ikke for Tiden. Matroser og ligeledes Fyrbødere, tror jeg, have nu en maanedlig Løn af 60 Kr., og dernæst have de, naar de ere ude at sejle, og det ere de den meste Tid af Aaret, antager jeg, 1 Kr. 50 Øre daglig i Kostpenge. Nu er Forholdet det, at naar Manden skal være borte fra sit Hjem, kan han vel neppe leve for meget mindre end 1 Kr. 50 Øre daglig; af disse Kostpenge kan han neppe spare noget synderligt. Men hans Familie kan, naar den er nogenlunde stor, og det ved jeg finder Sted i adskillige Tilfælde, ikke leve af de 60 Kr., der ere til Rest, og kan endnu mindre gøre det, naar Manden, som Tilfældet er, dog er nogen Tid i Hjemmet og skal leve med af de 60 Kr. Det er for lurvet en Løn at byde Folk for deres Arbejde. Saa kommer dertil, at noget af Lønnen, jeg husker ikke, om det er hele Lønnen, men i hvert Fald noget af den, falder bort under Sygdom. Saa faa de ganske vist til Gengæld fri Læge og Medicin, men vel at mærke Manden alene, ikke hans Familie. De have dernæst ingen Pensionsret, hvis de komme til at gaa af. Komme de paa Steder, hvor de ikke kunne bo om Bord paa Kontrolfartøjet, maa de selv betale deres Logi af de 1 Kr. 50 Øre, de faa. Det er en Løn, de ikke kunne leve af, og det er Forhold, som den danske Stat ikke kan være bekendt, og jeg mener derfor, at disse Forhold paa den ene eller den anden Maade snarest muligt bør ændres. Det er vel tvivlsomt, i hvert Fald staar det meget tvivlsomt for mig, om det vil lykkes at gennemføre Saltvandsfiskeriloven i Aar, og derfor mener jeg, at den højtærede Minister burde tage dette Spørgsmaal op alene og enten skaffe disse Mennesker et klækkeligt yderligere Tillæg til deres Løn ud-

over det, de faa efter Loven om Dyrtidstillæg, eller hvis der ikke er Udsigt til, hvad jeg, som sagt, ikke selv tror, at Fiskeriloven gaar igennem, søge at faa en Lønningslov for disse Mennesker gennemført. Det forekommer mig ikke, at vi kunne være bekendte vedblivende at lade disse Folk arbejde paa den Løn, man ikke underser sig ved at byde dem i dette Øjeblik. Jeg vil tillade mig at haabe paa, at den højtærede Minister vil tage dette Spørgsmaal op og overveje, om der ikke kunde være Anledning til at gøre noget for disse Mennesker, som ere saa usselt stillede.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg i øvrigt vil haabe paa, at de Henstillinger, jeg har gjort til de Herrer Ministre, maa blive tagne under velvillig Overvejelse, saa at de ville søge at faa gennemført det, som i Øjeblikket kan gennemføres.

Jungersen: Jeg skal begynde med at rette en oprigtig Tak til den højtærede Kultusminister for det Forslag, han har stillet til Opførelse af en Kirke ved Hirtshals. Det Ønske har været fremme hos Befolkningen i længere Tid at faa lettere Adgang til at komme i Kirke, end de hidtil have haft, men det er et Savn, der nu vil blive afhjulpet. Man har fra alle lokale Sider stillet sig meget velvillig til Spørgsmaalet, idet ikke alene Præsten har været villig til at beklæde Embedet i Lighed med, hvad der er Tilfældet i de Sogneembeder, hvor der er tre Sogne, men ogsaa Sogneraadet har erklæret sig villigt til at bestride den forøgede Udgift ved Kirkesangen til Læreren.

Jeg har dernæst en anden Sag, som jeg gerne vil henstille til den højtærede Forsvarsminister at tage imod med Velvillie. Den angaar en Redningsstation ved Lyngby, der ligger mellem Lønstrup og Løkken, omtrent en Mil fra hvert Sted. Det er nu Mening, at Lyngby, naar der er Fare paa Færde for Fiskerne, skal støttes ved Redningsstationen enten fra Løkken eller Lønstrup, men Forholdene ere gerne saaledes deroppe, at naar der er Fare ved Lyngby, er der ogsaa Fare baade ved Lønstrup og Løkken. Det har givet sig Udslag ved, hvad der viste sig for ganske nylig, nemlig i Slutningen af September Maaned; da var der stor Fare paa Færde i Lyngby, men ogsaa i Løkken og Lønstrup, saa at begge Redningsbaadene vare ude, hver paa sin Plads. Det endte med, at en Baad, der foruden andre var ude at fiske, der havde været saa heldig at faa en god Fangst og derfor maaske var bleven noget